

इति रमानाथः ॥ कर्मसु प्रबल्य उत्साह इति नयनानन्दः । अशक्यं बलीयाम उत्साह । इति केचित् । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (यथा, कथासरित्सागरे । १६ । ६७ ।

“सोऽस्थाः प्रोत्साहविशेषदुःखं यावद्व्यपो-
हति ।

तावत् पद्मावतीपार्श्वं प्रययुस्ते महत्तराः ॥”
प्रोष, ऋ ञ पर्यापये । इति कथिकल्पद्रुमः ॥ (भा०-
उभ०-अक०-सेट् ।) रेफयुक्तः । ऋ, अपुप्रोषत् ।
ञ, प्रोषति प्रोषते । पर्यापयं सामर्थ्यम् । पुप्रो-
षास्ते न कश्चन । पर्यापयं परिपूर्णता । इति
गोविन्दभट्टः । इति दुर्गादासः ॥

प्रोषः, पुं, स्त्री, (प्रवते इति । प्रुङ् गतौ + “तिथ-
पृष्ठमूधयूथप्रोषाः ।” उणा० २ । १२ । इति
थक् निपातनात् गुणः । यदा, प्रोषते इति ।
प्रोष पर्याप्तौ + “पुंसि संज्ञायां चः प्रायेण ।”
३ । ३ । ११८ । इति घः ।) अन्वनासिका । इत्य-
मरः । २ । ८ । ४६ ॥ (यथा, माघे ११ । ११ ।

“रिरसधिषति भूयः शय्यमये विकीर्यं
पटुतरचपलौष्ठः प्रस्फुरत्प्रोषमन्धः ॥”
शूकरनासिकापि । यथा, देवीभागवते । ५ ।
२८ । २५ ।

“वाराहो शूकराकारा गूढप्रोषा सटाभृता ॥”
प्रोषः, पुं, (प्रोषते इति । प्रोष पर्याप्तौ + “पुंसि
संज्ञायां चः प्रायेण ।” ३ । ३ । ११८ । इति घः ।
यदा, प्रुङ् गतौ + “तिथपृष्ठमूधयूथप्रोषाः ।”
उणा० २ । १२ । इति थक् निपातनात् गुणः ।)
कटी । इति मेदिनी । घे, १० ॥ श्राटकः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥ स्त्रीगर्भः । इति विश्वः ॥ गर्भः ।
भीषणम् । स्त्रिकम् । अन्वसुखम् । इति संक्षिप्त-
सारोणादिवृत्तिः ॥

प्रोषः, त्रि, (प्रवते इति । प्रुङ् गतौ + “तिथपृष्ठ-
मूधयूथप्रोषाः ।” उणा० २ । १२ । इति थक् ।
निपातनात् गुणः ।) अन्वगः । इति मेदिनी ।
घे, १० ॥ प्रथितः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
स्थापितः । इति सिद्धान्तकौमुदासुवादि-
वृत्तिः ॥

प्रोषः, पुं, (पुष दाहे + भावे घञ् ।) सन्नापः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

प्रोषितः, त्रि, (वसु + क्त । इट् । सम्प्रसारणम् ।
प्रकृष्टदूरं उषितः ।) प्रवासगतः । यथा,—
“आर्षार्णं सुदिता वृष्टे प्रोषिते मलिनता कृशा ।
वृते स्त्रियेते या पत्नी सा स्त्री ज्ञेया परिव्रता ॥”
इति शुद्धितत्वम् ॥

(दूरीभूतः । यथा, कलाविलासे । १ । १४ ।

“प्रिहितवृष्टस्यतिथिघणो
रुचिरः प्रज्ञामरीचिनचयस्ते ।
तौक्ष्णाप्रोषिरिव सखजः
प्रोषिततिभिराः करोत्याशाः ॥”

प्रोषितभर्तृका, स्त्री, (प्रोषितो विदेशगतो भर्ता
यस्याः । सममानकप्रबल्यः ।) विदेशस्थ-
पत्निका । इति जटाधरः ॥ स्त्रीवादिनायिका-

भेदः । तस्या लक्षणं यथा । देशान्तरे गते
भर्तुरि सन्नापाङ्गला प्रोषितभर्तृका । अस्या-
श्चेष्टा दशावस्था । यथा । पत्यभिलाषः १
चिन्ता २ स्मृतिः ३ गुणोत्कीर्णनम् ४ उद्वेगः
५ विलापः ६ उन्मादः ७ व्याधिः ८ जड़ता ९
निधनम् १० । सुगमा प्रोषितभर्तृका यथा,—
“दुःखं दीर्घतरं वृद्धन्यपि सखोवर्गाय नो भावते
श्रीवालेः श्रवणं वृद्धन्यपि पुनः श्रेते न वा
लज्जया ।

कच्छे गद्गदाचमञ्चति दृष्ट्वा धृष्टे न वासोदकं
सन्नापं सङ्घते यदम्बुजसुखी तद्वेद चेतोभवः ॥”
मध्या प्रोषितभर्तृका यथा,—

“वासस्तदेव वपुषो वलयन्तदेव
हस्तस्य सेव जघनस्य च रत्नकापी ।
वापालभङ्गसुभगे सुरतौ समस्त-
मद्याधिकं भवति तत् सखि किमिदानम् ॥”

प्रगल्भा प्रोषितभर्तृका यथा,—
“माला बालाम्बुजदलमयी मौक्तिकी चार-
यष्टिः

काची स्थानात् प्रसरति हरौ सुभुवः प्रस्थितेव ।
अन्वद्भूमः किमपि धमनी विद्यते वा न वेति
ज्ञातं बाहोरहह वलयं पाणिम्वलं प्रयाति ॥”
परकीया प्रोषितभर्तृका यथा,—

“अभ्यः प्रज्ञदलं ददाति तदपि भ्रंशं यथा यच्छते
सद्यो मन्मथशङ्कया न च तथा संसृज्यते
पाणिना ।
यातुर्ग्याचि सुच्छन्नस्य वचसा प्रकृष्टरं दीयते
श्वसः किमु न सुच्यते हृतवह्नूरः ऊरुङ्गौ-
दृष्ट्वा ॥”

सामान्यवनिता प्रोषितभर्तृका यथा,—
“विरहविदितमन्तःप्रेम विहाय कान्तः
पुनरपि वसु तस्मादेव मे दास्यतीति ।
भरिचनिचयमस्त्रोन्म्यस्य वासोदविन्दून्
वृजति च पुरयोविहारदेशीयविष्टा ॥”
इति रसमञ्जरी ॥

(अस्याः अकर्तृत्वं यदुक्तं चिन्तामणौ तद्व्यथा,
“हास्यं परयुक्ते यानं समानोत्सवदर्शनम् ।
ज्ञौर्वा शरीरसंस्कारं त्यजेत् प्रोषितभर्तृका ॥”)

प्रोष्ठः, पुं, (प्रकृष्ट औष्ठोऽस्थितिः । “औष्ठोऽयोः
समासे वा ।” १ । १ । ६४ । इत्यस्य वार्त्तिक-
कोष्ठा साधुः ।) प्रोष्ठोमस्यः । इत्यमरटीकायां
रायसुकुटः ॥ (जनपदविशेषः । यथा, महा-
भारते । ६ । ६ । ६१ ।

“सूदृकाः कोरकाः प्रोष्ठाः समवेगवशास्तथा ॥”
गौः । इति सिद्धान्तकौमुदी । ५ । ४ । १२० ॥

प्रोष्ठपदः, पुं, (प्रोष्ठो गौस्तस्येव पादौ यस्य सः ।
“सुप्रातसुम्बुदिवेति ।” ५ । ४ । १२० । इति अन्-
प्रबलेन साधुः । प्रोष्ठपदो नचनविशेषस्तद्व्युक्ता
पौर्णमासी यत्र मासे । अन् । पद्ये न वृद्धिः ।)
भाद्रमासः । इत्यमरः ॥ (नक्षत्रविशेषः । यथा,
महाभारते । ६ । १ । १४ ।

“युक्तः प्रोष्ठपदे पूर्वे समानस्य विरोधते ॥”

यथा च मार्कण्डेये । ३२ । १५ ।

“अजाविकं प्रोष्ठपदे विन्देद्वावाक्योत्तरे ॥”
गीतुच्छपदयुक्ते, त्रि । इति आकरणात् ॥

प्रोष्ठपदाः, स्त्री, (प्रोष्ठो गौस्तस्येव पादा यावाम् ।
“सुप्रातसुम्बुदिवेति ।” ५ । ४ । १२० । इति बहु-
व्रीहावच् पद्मावच्च निपातितः ।) पूर्वेभाद्रपद-
नक्षत्रम् २५ । उत्तरभाद्रपदनक्षत्रम् २६ ।
तत्पर्यायः । भाद्रपदाः २ । इत्यमरः । १ । २ ।
२२ ॥ इति पूर्वेभाद्रपदोत्तरभाद्रपदासु प्रोष्ठो गौः
भद्रश्च गौः तस्येव पाद आसां तास्तथा । पूर्वे
प्रोष्ठपदे वे उत्तरे तु भाद्रपदे हे समदायश्चासां
चतुःसंख्य इति बहुवचनम् । कदा पूर्वे प्रोष्ठ-
पदे कदा उत्तरे प्रोष्ठपदे इति तारकयोर्द्विधा-
द्विवचनम् । इति भरतः ॥ भाद्रपदशब्देन
तारकाविशेषाणां समदाय उच्यते तिरोहित-
वयवभेदपक्षे एकवचनम् । प्रोष्ठपदाशब्दस्त्व-
द्विधावयवभेदपक्षे बहुवचनमिति मैत्रेयः ।
इति रायसुकुटः ॥

प्रोष्ठपदी, स्त्री, (प्रोष्ठपदाभिर्युक्ता पौर्णमासी ।
अन् । स्थिर्वा ङीप् ।) भाद्री पूर्णिमा । यथा,—
“प्रोष्ठपदासतीतायां तथा कृष्णा त्रयोदशी ।
एतांस्तु आहकालान् वै निद्यानाह प्रजापतिः ॥”
इति तिथ्यादितत्वम् ॥

अपि च ।

“लिखित्वा तच्च यो दद्याद्विमर्शिसमन्वितम् ।
प्रोष्ठपदां पौर्णमास्यां च याति परमां गतिम् ॥”
इति श्रीभागवतटीकायां श्रीधरस्वामी ॥

प्रोष्ठपादः, त्रि, (प्रोष्ठपद + “सन्धिवेलेति ।” ४ ।
३ । १६ । इत्यण् । “जे प्रोष्ठपदानाम् ।” ७ । ३ ।
१८ । इति उत्तरपदस्याच्चाभादेरपी वृद्धिः ।)
प्रोष्ठपदासु जातः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

प्रोष्ठो, स्त्री, पुं, (प्रकृष्ट औष्ठो यस्याः । “औष्ठो-
लयोः समासे वा ।” नासिकोद्गरोऽङ्गिति जाते-
रिति वा ङीप् ।) मत्स्यभेदः । पुं टौ माह इति
भाषा । तत्पर्यायः । शफरी २ शफरः ३ ।
इत्यमरः ॥ श्वेतकोकः ४ । इति शब्दरत्नावली ॥
तस्या गुण्याः । तिस्रस्यम् । कटुत्वम् । खाद-
त्वम् । युक्तकारित्वम् । कष्टघातनाशित्वञ्च ।
इति राजवल्लभः ॥ क्षिप्तत्वम् । आस्यकच्छ-
रोमनाशित्वम् । अमृत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥

प्रोष्ठः, पुं, (प्रोष्ठते वितर्कते विश्लेषाङ्गितेरिति ।
प्र + ऊह् + घञ् ।) वृत्तिचरणः । पत्ये । इति
विश्वमेदिनी । हे, ५ । गजचरणपत्न्ये । इति
त्रिकाण्डशेषशब्दरत्नावली ॥

प्रोष्ठः, त्रि, (प्रकर्षेण ऊहते वितर्कयतीति । प्र +
ऊह + क्तः ।) निपुणः । (प्र + ऊह + भावे
घञ् ।) तर्कः । इति मेदिनी । हे, ६ ॥

प्रौढं, त्रि, (प्रोष्ठते स्मृतिः । प्र + वृह् + क्तः । सम्प्र-
सारणम् । “प्राद्वृहोऽङ्गितेऽङ्गितेः ॥” इति वृद्धिः ।)
वर्द्धितम् । तत्पर्यायः । प्रवृहम् २ रथितम् ३ ।
इत्यमरः । ३ । १ । ७६ ॥ (यथा, मेघदूते । २० ।
“लस्यस्यकांतं पुनःकितमिव प्रौढपुष्पैः कदम्बैः ॥”)